

بررسی تأثیر تبعیض جنسیتی در آموزش بر رشد اقتصادی در ایران

شاپور بهیان^۱، حسین غیائی راوری^۲

۱- استادیار گروه جامعه شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی مبارکه، اصفهان

۲- دانشجوی دکترای جامعه شناسی اقتصادی و توسعه، دانشگاه آزاد اسلامی واحد دهاقان

چکیده

تبعیض جنسیتی به معنای نبود تساوی زنان و مردان در برخورداری از امکانات و فرصت‌هاست. نابرابری جنسیتی، زنان را به عنوان نیمی از جمعیت از فرصت‌ها و امکانات محروم ساخته و موجب تخصیص غیر بهینه منابع می‌شود. تلاش برای احقاق حقوق افراد بشر و حفظ کرامت انسانی ایشان، از جمله آرمان‌هایی است که طی دهه‌های اخیر مورد توجه بسیاری از نهادهای حقوق بشری و نیز دولت‌ها قرار گرفته است. در این راستا منع اشکال مختلف تبعیض در بهره‌مندی از حقوق اولیه و اساسی علیه افراد از جمله تبعیض جنسیتی به منزله اصول راهبردی در نظام حقوق بشر مطرح است. با این وجود طی سال‌های اخیر در رابطه با مفهوم تبعیض جنسیتی، مصادیق و قلمروی آن شاهد بروز برخی اختلاف نظرها بوده‌ایم. یکی از ابعاد تبعیض جنسیتی، تبعیض در آموزش است در حالی که آموزش از عوامل مهم اثر گذار بر اشتغال، رفاه افراد و سلامت جامعه است. در مروج تبعیض جنسیتی می‌تواند در اشتغال، درآمد و دسترسی به مناصب مدیریتی نیز وجود داشته باشد. هدف در این پژوهش بررسی اثر تبعیض جنسیتی بر آموزش و رشد اقتصادی خواهد بود بدین منظور پس از ذکر مقدمه، تبعیض جنسیتی، نظریات نابرابری‌های جنسیتی و ابعاد نابرابری جنسیتی بیان می‌شود سپس شاخص شکاف جنسیتی تبیین می‌شود و در نهایت مقایسه نابرابری جنسیتی ایران با منتخبی از کشورها مورد بررسی قرار می‌گیرد.

واژگان کلیدی: تبعیض جنسیتی، شکاف جنسیتی، آموزش، رشد اقتصادی.